

BOŽIČNICA

/Tema in glasba/

Uvod: To noč se uresničujejo napovedi in pričakovanja mnogih. Na zemljo stopa Bog – Odrešenik sveta. Prihaja tisti, ki prinaša bogastvo miru in sreče. Rojstvo je velik dogodek za vsako zdravo družino. Otrok skriva v sebi tisto moč, ki združuje očeta in mater, sestre in brate. Ob otrokovi zibelki se družina zopet najde. Majhno in nebogljenost dete pospešuje in večja ljubezen med domačimi. Tudi nocoj rojeno betlehemske Dete prinaša v naše domove, med nas svoj blagoslov. Večkrat občutimo nebogljenost, nemoč, tarejo nas skrbi, problemi, razočarani smo nad seboj in drugimi. Iščemo srečo, mir, zadovoljstvo, pa jih ne najdemo. Zato smo tudi prihiteli sem, da bi v božični noči zopet našli delček sreče, miru, da bi se ob Novorojenem zblížali in postali bolj bratje in sestre.

Vsi navzoči */večkrat/*: Le kdaj Zveličar prišel bo? */Medtem ko govore, dvignejo roke; te dvignjene roke obsvetimo./*

Zborovska pesem: O, Zveličar, pridi skoraj, spolni, kar srčno želim: moč prinesi mi od zgoraj, da se čisto spokorim. */Pesem: Vi oblaki .../*

Deklamacija: Prišlo je povelje od cesarja Avgusta,
naj širni pri njem popiše se svet.
Vse spolniti šlo je zapoved cesarja,
vsa mesta, vasi in lep Nazaret.

Marija in Jožef s te lepe vasice
z osličkom podata na dolgo se pot,
zamudna sta bila in trudna od pota,
pa nista jih našla v mestu dobrot.

Zborovska pesem: Marija in Jožef sta romala, utrujena
v mesto pod noč prišla, iskala sta
streho za Jezusa, a vrata zaprta so vsa, so vsa.

K pastirjem na gmajnico sta šla,
dobila sta hlevček za Jezusa, na slamo rumeno
Marija da to rožo prelepo z neba, z neba.

Prišli so z neba lepi angeli, nad štalco
revno zabrenkali, vso noč so prepevali pesmice,
za njimi še zvezdice vse, so vse.

Pastirji so z ovčkami v hlev prišli,
strmeli so v Jezusa blaženi, v piščalke igrali
so glorio zdaj dobrim ljudem lepo, lepo.

Deklamacija: Sta trudna iskala v mestu počitka,
kjer srca so trda za revne vaščane,

se venkaj iz mesta v hlevček podata,
kjer revni pastirček odpre jima vrata.

Mariji pa dnevi že tekli so h koncu,
vse tiho je v hlevcu, vse mirno okoli,
vse mesto počiva, kravice in voli.

Temna noč je na betlehemskih poljanah.
Uro polnočno, dvanajsto je klical
zvesti čuvar betlehemskega mesta,
ko šine svetloba na zemljo z neba.

Hlevček so borni s skrivnostjo razsvetlili,
milo zaplaka na slamci Dete,
Deva nebeška mu posteljo popravlja,
Jožef ga verni iskreno pozdravlja.

Zborovska pesem: Angelci stopajo skozi nebesa,
vsa razsvetljena je rajska zavesa.
Jezuščka spremljajo, pesmi pojo,
v dobrih ročicah lučke neso.

Romajmo v Betlehem s srčecem vnetim
in pridružimo se angelcem svetim.
Tam polklonimo se Jezuščku vsi,
da blagoslov nam svoj podeli.

/Ko začnejo peti, pridejo od zadaj angelčki z lučkami v rokah pred oltar in se razvrstijo okrog jaslic; rahljajo slamo./

Zborovska pesem: Vije se cesta tja v Betlehem v samotno noč,
Jožef, Marija pa romata v mesto nocoj.
Tam na poljani pastirji kurijo ogenj,
zvezde pa sevajo na zemljo nocojšnjo noč.
Mesto zapuščata potnika, utrujena sta,
kje naj potrkata reveža, prezebla vsa?
Tam na poljani ...

/Iz zakristije počasi prihajata Jožef in Marija; pred oltarjem se ustavita./

David in Mirjam

David: Mirjam; Mirjam, kam tečeš, kam se ti tako mudi?

Mirjam: O, David, si to ti?
Glej, ta dva iščeta prenočišče.
bila sta pri nas, očetu sta rekla,
da sta naša sorodnika, ali oče ju ni sprejel.
Gostilničar je celo zapodil pse za njima.
Oče me je poslal, naj pogledam,
kje bosta našla stanovanje!

David: Oh, ubožca, zelo se mi smilita!

Mirjam: Pridi, jima bova pomagala!

David: Takoj, samo vzel bom svetilko. */Gre in se vrne./*

Mirjam */solo ob spremljavi kitare/*: Tiha noč se spušča zdaj že na hišo visoko, kam želita,
ubožčka, zdaj v tem temnem mraku?

David */solo/*: Oj, prijatelja, kam le kam, nič naprej ne trkajta,
če prenočišča nimata, pa le nam prisluhnila.

Mirjam + David: Zunaj tega mesteca našla bosta jasico, a na koncu jasice pa še
malo stajico.

Jožef in Marija */Prideta k Mirjam in Davidu ter spregovorita./*

Oj, otroka, lepa hvala,
moč nebeška vaju je poslala.

/Jožef in Marija se ustavita pred jaslicami./

Deklamacija: V Betlehem
ob uri polnočni med množico zvezd
je ena vsa svetla priplula
in v hlevce skozi lino slapove zlate
Mariji v naročje nasula.
Marija nasmehne se v zlati ta blesek in reče.

Marija */recitira/*: O zvezdica mila,
saj meni ni treba zlata in luči!
/Angelček prinese Jezusa in ga izroči Mariji./
Glej, Dete nocoj sem povila! */Osvetli Marijo./*
To Dete je Kristus! To Dete je luč!
Vsa zemlja od nje bo blestela ...
In romarjem trudnim kazala bo pot,
nad njimi v temi bo bedela.
/Dvigne Jezusa proti ljudem./

Veliki angel zapoje: Slava Bogu na višavah,
blagim ljudem mir na zemlji!

Voščilo malih angelov:

1. angel: Jezušček mali, rojen v staji, kličeš nas k sebi,
poglej, prišli smo vsi k tebi.
2. angel: Veliki in majhni k jaslim hitijo,
tebi, o Jezus, voščiti želijo.
3. angel: Da bi te molili, da bi sprosil
tvoje nebeške darove.
4. angel: Mir svoj prinesi vsem, ki ga nimajo,
tolažbo podeli tem, ki jo rabijo.

5. angel: Darov nimamo, da bi obdarili te,
le čisto srce imamo za te.

Vsi: V srca le pridi, tu dom svoj najdi,
Jezušček mali, rojen v staji.

Zborovska pesem: Pastirčki na paši vsi so zelo prestrašeni.
In angel, lep kot rožni cvet, tolaži njih trepet.

Angel: Ne bojte se, pastirčki, nocoj Mesija se rodi.

Zbor: Vesel je torej celi svet, ki je odrešen spet.

Angel: Le hitro tja, tam v jasliah je, ni treba bati se;
molite ga, častite ga, Zveličarja sveta.
Ne bojte se, pastirčki ...

/Pastirji sedijo ob ognju – eden igra na flavto./

1. pastir: Hladno je, boljše bi bilo, da odženemo ovce v stajo ...

2. pastir: Tako bomo ponoči brez skrbi zanje.

1. pastir: Pridi, greva. */Vstaneta in odideta./*

3. pastir: Kako lepa jasna noč!

4. pastir: Nenavadno svetlo se mi zdi, poglej! */Betlehem je razsvetljen./*

1. pastir: */Pastirja se vrmeta./* Bratje, pogledjte,
neka čudna svetloba prihaja sem od Betlehema!

3. pastir: Joj, zares!

Vsi */drug za drugim pomešano/*: Joj, kako to? Kaj pomeni to?

Angel: Le hitro tja ...

/Angel izgine, pastirji se spogledajo./

4. pastir: Pojdimo iskat Dete!

1. pastir: Pojdimo brž!

2. pastir: Kaj mu bomo nesli?

3. pastir: To, kar imamo: sir, maslo, mleko ...

4. pastir: Kaj naj mu pa dam jaz? */Misli .../*
Piščalko, da, piščalko, pa še zaigram mu!
To bo vesel!

1. pastir: Zdaj pa le brž pojdimo,
kajti silno sem radoveden, kaj bo!

/Pastirji odidejo./

Pred jasliah */Pastirji pokleknejo./*

Glas: Nebo se je približalo zemlji ... V sveti božični noči je prišel sam Bog med ljudi. On hoče ostati pri vas, med nami ... Hoče prisluhniti našim težavam, želi nositi naša bremena. Daruje nam mir in ljubezen. Še več: obogatiti nas hoče s svojo ljubeznijo, da bo v našem srcu Kristusova podoba.

Zborovska pesem: Obljuba predavna postala je res,
Zveličar je rojen ljudem iz nebes.
Pri ubogih pastirjih na slami leži,
si revščino izvoli, ponižnost uči.

1. pastir: Odrešenik sveta, tvoje rojstvo je naše odrešenje ...

3. pastir: Sprejmi nas, revne!

2. pastir: Sprejmi nas, grešne!

4. pastir: Sprejmi vse, ki te z iskrenim srcem iščejo!

1. pastir: Sprejmi vse, ki te ne marajo!

2. pastir: Sprejmi tiste, ki te sovražijo!

Vsi: Hvala ti, Gospod, naš Zveličar,

da si se sklonil k nam, grešnim,
 kajti mi sami bi ne mogli do tebe.
 Ti, Stvarnik, se sklanjaš k svoji stvari,
 k nam, bednim in grešnim, da nas odrešiš ...

Vsi: Hvala Ti!

Zborovska pesem: Sveta noč, blažena noč! Vse že spi, je polnoč,
 le Devica z Jožefom tam v hlevcu varuje Detece nam.
 Spavaj, Dete sladko, spavaj, Dete sladko.

Deklamacija: Otrok pri jasliah

Že spančkaš, Jezušček, v jasliah toplih,
 se nič ti ne dremlje, še nisi zaspan?
 O, kakor podnevi se še mi smehljaš
 in vedno se z drobnimi prstki igraš.

Mar čakaš, da k tebi prismeje se dan?
 Toda huda Marija presveta bo Mati.
 Veš, moja se mamica vedno jezi;
 če nočem zaspati, mi s prstom preti
 in atija pokliče: Brž, ati, poglej,
 že zopet porednica noče zaspati –
 kar hitro to angelčku varuhu povej!

Kako si ti majcen, moj Jezušček zlati,
 da skoraj te morem objeti z dlanjo.
 Če hočeš, igrayva se, jaz ti bom mati,
 a ti boš pa detece moje drobno.

A mamica pravi, da bratec si sveti,
 da moram pobožno te rada imeti,
 da si ti moj Bogec, da moram moliti,
 prisrčno te milosti vroče prositi.
 Kajne, da boš dober mi, mamici tudi in atiju,
 da skrb ga preveč ne utruji.

Še vedno ne spančkaš, morda te pa zebe,
 seveda, oblečen si v srajčko tanko.
 Brž s punčkino naj te oblekco odejem,
 takole, in rokico, prstke, ti drobne ogrejem.
 No, vidiš, zdaj hitro zaspančkaj sladko.

Tako sem zaspala, kar brž bom zaspala,
 da mamica vnovič ne bo se jezila,
 še križek na čelo ti bom naredila. Tako!
 Kar hitro, kar hitro zdaj očke zapri,
 vso noč tja do jutra pa pridno mi spi.
 A jutri se bova pa skupaj igrala.